

OBRAZLOŽITEV

1. člen:

V Uredbi o emisiji snovi v zrak iz malih in srednjih kurilnih naprav (Uradni list RS, št. 24/13 in 2/15; v nadaljevanju: Uredba MSKN) se male kurilne narave večkrat obravnavajo kot male kurilne naprave ali kot enosobne kurilne naprave, osnovne peči in odprti kamini. Slednje tri vrste kurilnih naprav seveda spadajo pod male kurilne naprave. Zaradi boljšega razumevanja določb Uredbe MSKN je potrebno v definiciji za odprti kamin navesti, da je to prvenstveno enosobna kurilna naprava, s čimer se odpravi nejasnost določevanja emisijskih zahtev.

2. člen:

Uredba MSKN določa mejne vrednosti emisij snovi v zrak iz malih in srednjih kurilnih naprav, pri čemer pa, z izjemo malih kurilnih naprav z nazivno toplotno močjo manjšo ali enako 400 kW na tekoče ali plinasto gorivo, ne omejuje dajanja na trg malih in srednjih kurilnih naprav slabšega kakovostnega razreda, ki ne dosegajo mejnih vrednosti emisij. Morebitna prepoved dajanja na trg spornih kurilnih naprav bi v času sprejetja Uredbe MSKN (marec 2013, januar 2015) brez opravljenega postopka notificiranja po pravilih Evropske unije (EU) pomenila kršitev načela prostega pretoka blaga znotraj EU. Evropska komisija je dne 24. aprila 2015 sprejela *Uredbo Komisije (EU) 2015/1185 o izvajanju Direktive 2009/125/ES Evropskega parlamenta in Sveta glede zahtev za okoljsko primerno zasnovano lokalnih grelnikov prostorov na trdno gorivo in Uredbo Komisije (EU) 2015/1189 o izvajanju Direktive 2009/125/ES Evropskega parlamenta in Sveta glede zahtev za okoljsko primerno zasnovano kotlov na trdno gorivo*. Evropski uredbi določata za enosobne kurilne naprave do 50 kW in male kurilne naprave do 500 kW na trdna goriva minimalno sezonsko energijsko učinkovitost ter mejne vrednosti emisij trdnih delcev, organskih plinskih mešanici, ogljikovega monoksida in dušikovih oksidov. Omenjeni uredbi tudi omogočata, da država članica do začetka veljavnosti posamezne uredbe (1. januar 2022 oz. 1. januar 2020) dovoli dajati na trg in v uporabo kurilne narave, ki so skladne z veljavnimi nacionalnimi določbami. Ker Uredba MSKN od tu naštetih onesnaževal določa mejne vrednosti samo za emisije trdnih delcev (t.j. prah) in ogljikovega monoksida, se ti dve onesnaževali upoštevata kot merilo pri omejevanju dajanja na trg malih kurilnih naprav slabšega kakovostnega razreda. Postopek notificiranja znotraj EU ni potreben. Prepoved dajanja na trg malih kurilnih naprav slabšega kakovostnega razreda bo imela ugoden vpliv na okolje. Nadzor trga bo v pristojnosti tržne inšpekcije.

3. člen:

Uredba MSKN v prvem odstavku 27. člena določa okvirne časovne termine, ko se morajo na obstoječih enosobnih kurilnih napravah izvesti meritve emisij snovi v zrak. Druga alineja drugega odstavka 22. člena Uredbe MSKN pa določa olajšavo, po kateri se na enosobnih kurilnih napravah ne opravljajo prve in občasne meritve. Emisije prahu iz enosobnih kurilnih naprav na trdna goriva pomembno vplivajo na kakovost zraka, zato se omenjena olajšava odpravlja. Emisije iz malih kurilnih naprav na tekoče in plinasto gorivo z nazivno toplotno močjo do 11 kW ne prispevajo pomembnega deleža onesnaževal, zato se zanje olajšava ohranja.

Kurilne naprave z vhodno toplotno močjo enako ali večjo od 500 kW in manjšo od 1 MW, ki uporabljajo trdno gorivo ter delno ali v celoti proizvajajo toploto za soproizvodnjo ali proizvodnjo elektrike ali za izvajanje tehnoloških procesov, se z vidika izvajanja prvih meritev in obratovalnega monitoringa obravnavajo po novem kot srednje kurilne naprave. Te kurilne naprave se uporabljajo v industriji preko celega leta in ne sezonsko, kot npr. kurilne naprave za daljinsko ogrevanje prostorov, ki niso predmet spremembe predpisa, zato je njihov doprinos k onesnaževanju zraka toliko večji. Industrijska uporaba kurilnih naprav je običajno predmet okoljevarstvenega dovoljenja, ki se izda za naprave, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega. V primeru, ko se kurilne naprave na trdno gorivo z vhodno toplotno močjo enako ali večjo od 500 kW in manjšo od 1 MW ne bi obravnavale kot srednje kurilne naprave, temveč kot male kurilne naprave, se zahteve za monitoring emisij ne bi mogle določiti v okoljevarstvenem dovoljenju. Emisije iz srednjih kurilnih naprav nadzirajo pooblaščen izvajalci obratovalnega monitoringa, kot to določa Pravilnik o prvih meritvah in obratovalnem monitoringu emisije snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja ter o pogojih za njegovo izvajanje (Uradni list RS, št. 105/08). Omenjeni pravilnik se ne uporablja za male kurilne naprave. Ne glede na strožje zahteve za izvajanja obratovalnega monitoringa pa ostajajo mejne vrednosti emisij za te kurilne narave enake mejnim vrednostim emisij za male kurilne narave.

4. člen:

Uredba MSKN v prvi alineji drugega odstavka 27. člena določa za enosobne kurilne naprave do nazivne toplotne moči 15 kW olajšavo - izvajanje meritev emisij za obstoječe kurilne naprave, ki so bile

izdelane do leta 2011, ni potrebna. Ker predstavljajo emisije iz teh kurilnih naprav pomemben doprinos k onesnaženosti zraka, se ta olajšava odpravlja. Ne glede na odpravo olajšave pa ta ostaja za tiste enosobne kurilne naprave, ki so edini vir ogrevanja stanovanjskih prostorov. Na ta način se ščitijo socialno šibka gospodinjstva, ki finančno ne zmorejo zamenjati enosobne kurilne naprave zaradi morebitne prilagoditve le te novejšim emisijskim zahtevam. Prav tako ostaja olajšava tudi kurilne naprave, starejše od 66 let. Omenjeni olajšavi nimata pomembnega vpliva na kakovost zraka.

5. in 6. člen:

Izmerjene emisije iz kurilnih naprav se morajo skladno z 9. členom Uredbe MSKN preračunati na koncentracijo v suhih dimnih plinih, upoštevajoč računsko vsebnost kisika. Z novelacijo Uredbe MSKN je bila računsko vsebnost kisika v prehodnih določbah za obstoječe kurilne naprave po pomoti izpuščena, zato se napaka tu odpravlja.

7. in 8. člen:

Popravlja se napaka v besedilu.

9. člen:

Ker se kurilne naprave z vhodno toplotno močjo enako ali večjo od 500 kW in manjšo od 1 MW, ki uporabljajo trdno gorivo ter delno ali v celoti proizvajajo toploto za sproizvodnjo ali proizvodnjo elektrike ali za izvajanje tehnoloških procesov, skladno z obrazložitvijo 3. člena zgoraj po novem obravnavajo z vidika izvajanja obratovalnega monitoringa kot srednje kurilne naprave in ne več kot male kurilne naprave, je potrebno upravljavcem obstoječih kurilnih naprav omogočiti prehodno obdobje za sklenitev ustreznih pogodb s pooblaščenimi izvajalci obratovalnega monitoringa. Za 1. januar 2017 se predvideva začetek uporabe nove dimnikarske zakonodaje. Do 1. januarja 2017 je nadzor emisij iz tu omenjenih kurilnih naprav v domeni izvajalcev dimnikarskih storitev.

Za nove kurilne naprave, kamor se štejejo tudi obstoječe kurilne naprave po predelavi iz tekočega ali plinastega goriva na trdno gorivo, je prehodni rok krajši. Obstoječe industrijske kurilne naprave na tekočega ali plinastega goriva so že sedaj obravnavane kot srednje kurilne naprave. Za nove kurilne naprave je določen en mesec, ko se bodo morale zahteve za obratovalni monitoring vključiti v okoljevarstveno dovoljenje. Nove kurilne naprave, ki bodo pričele obratovati v času znotraj enega meseca se obravnavajo kot obstoječe kurilne naprave, zato za upravljavce teh naprav velja rok prilagoditve 1. januar 2017.

Na podlagi tretjega in petega odstavka 17. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 48/12, 57/12, 92/13, 56/15 in 102/15) izdaja Vlada Republike Slovenije

UREDBO

o spremembah in dopolnitvah Uredbe o emisiji snovi v zrak iz malih in srednjih kurilnih naprav

1. člen

V Uredbi o emisiji snovi v zrak iz malih in srednjih kurilnih naprav (Uradni list RS, št. 24/13 in 2/15) se v 19. točki 3. člena beseda »mala« nadomesti z besedo »enosobna«.

2. člen

21.a. člen se spremeni tako, da se glasi:

»21.a člen

(dajanje na trg)

(1) Enosobne kurilne naprave, ki niso osnovna peč ali peč za savno, se lahko dajejo na trg, če emisije celotnega prahu in ogljikovega monoksida ne presegajo mejnih koncentracij, kot so določene s to uredbo.

(2) Male kurilne naprave ki uporabljajo trdno gorivo, ki niso enosobne kurilne naprave, osnovne peči ali odprti kamini in ki se uporabljajo za ogrevanje prostorov ali za ogrevanje prostorov in sanitarne vode z nazivno toplotno močjo manjšo ali enako 500 kW ali za sproizvodnjo elektrike z nazivno toplotno močjo manjšo ali enako 50 kW, se lahko dajejo na trg, če emisije celotnega prahu in ogljikovega monoksida ne presegajo mejnih koncentracij, kot so določene s to uredbo.

(3) Male kurilne naprave z nazivno toplotno močjo manjšo ali enako 400 kW, ki uporabljajo plinsko olje ali plinasto gorivo, se lahko dajejo na trg, če emisije dušikovih oksidov, izraženih kot NO₂, ne presegajo emisij, kot so določene s to uredbo.«.

3. člen

V 22. členu se drugi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(2) Prve meritve in občasne meritve emisije snovi se ne opravljajo na malih kurilnih napravah na tekoče in plinasto gorivo, katerih nazivna toplotna moč je manjša ali enaka 11 kW.«.

Za petim odstavkom se doda nov šesti odstavek, ki se glasi:

»(6) Ne glede na določbo prve alineje drugega odstavka 5. člena te uredbe se kurilna naprava z vhodno toplotno močjo enako ali večjo od 500 kW in manjšo od 1 MW, ki uporablja trdno gorivo ter delno ali v celoti proizvaja toploto za sproizvodnjo ali proizvodnjo elektrike ali za izvajanje tehnoloških procesov, obravnava kot srednja kurilna naprava za namen izvajanja prvih meritev in obratovalnega monitoringa emisij v zrak iz prvega odstavka tega člena.«.

4. člen

V 27. členu se drugi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(2) Obstoječa enosobna kurilna naprava iz prejšnjega odstavka se lahko uporablja brez dokazanega izpolnjevanja zahtev iz prejšnjega odstavka, če:

– je edini vir ogrevanja stanovanjskih prostorov ali

– je bila izdelana ali postavljena pred 1. januarjem 1950.«.

5. člen

V prvem odstavku 28. člena se na koncu 2. točke pika nadomesti s podpičjem in doda nova 3. točka, ki se glasi:

»3. računska vsebnost kisika v dimnih plinih je za male kurilne naprave tri odstotke.«

6. člen

V prvem odstavku 29. člena se na koncu 2. točke pika nadomesti s podpičjem in doda nova 3. točka, ki se glasi:

»3. računska vsebnost kisika v dimnih plinih je za male kurilne naprave tri odstotke.«

7. člen

V prvem odstavku 31. člena se beseda »trdno« nadomesti z besedo »tekoče«.

8. člen

V prvem odstavku 32. člena se beseda »trdno« nadomesti z besedo »plinasto«.

PREHODNI IN KONČNA ODLOČBA

9. člen

(1) Šesti odstavek 22. člena uredbe se za obstoječe kurilne naprave, ki so obratovale na dan uveljavite te uredbe, prične uporabljati 1. januarja 2017.

(2) Šesti odstavek 22. člena uredbe se za nove kurilne naprave ali za obstoječe kurilne naprave po predelavi iz tekočega ali plinastega goriva na trdno gorivo, ki začnejo obratovati v času enega meseca po uveljavitvi te uredbe, prične uporabljati en mesec po začetku obratovanja.

10. člen

Ta uredba začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št.
Ljubljana,
EVA 2016-2550-0048

Vlada Republike Slovenije

dr. Miro Cerar l.r.
Predsednik